

■ Elçin İsgəndərzadə

YAŞAMADIQLARIMIN YAŞANTISI

Sənin məndəki yerin
gedə bilmədiyim yer kimi
içimdən qopmayan yoxuşdu.
Havada yaz,
sənin yerində qışdı,
qardı,
yağışdı.

Sənin məndəki yerin
həsrətlə dolu,
acıyla dolu.
Qalan yerlərim boşdu.

Mən boyda boşluqda
bir gerçək yerdə günəşsiz,
bir doğru xəbərdi sənsiz,
o qədər gerçək ki...
Qarın altında bir quş kimi üşüyür
sənin məndəki yerin.

Sənin məndəki yerin ayrıdı...
yaşamadıqlarımın yaşantısıdı.

XATIRLA

Xatirələr yaralıdı, dəymə heç,
dərd qapısı aralıdı, döymə heç,
istəyirsən... mənə bir şey demə heç,
ara-sıra bulud-bulud xatirlə.

Hərdən də bir xəyalları al, gedək,
o yolları gözlərindən sal, gedək,
istəyirsən... xəyallarda qal, gedək,
ayrılığı umud-umud xatirlə.

Kimsə itsin dumanında illərin,
qayıtməsın gumanında illərin,
istəyirsən... səndə qalsın əllərim,
sonra mənə unut, unut, xatirlə.

TƏKCƏ SƏN!

Başqa şəhərdəyəm...
başqa adamların arasında,
ömür ötürürəm ayrı küçələrdə.

Ayrı sabahlara dururam,
ayrı axşamlarda uyuyuram...
hər şey ayrı...
hər şey başqa.

Başqa havalardayam,
ay başqa,
gün başqa,
mən başqa.

Və bircə sən başqa deyilsən,
elə həmənsən,
gözlərimdə gətirdiyim kimisən.

MƏNDƏN SAVAYI

Dincəl, o gəlməyən günlərdə dincəl,
incəl, üzüldüyün tellərdə incəl,
indi düşünürsən, boşuymuş sənçə,
bir ömrə bu gəliş-gediş havayı..?

Çəkil, çəkilməyən rəsimdən çəkil,
sevə bilmədiyim isimdən çəkil,
sevda tilsimiymiş, tilsimdən çəkil,
bitsin ayrılığın bu bəm harayı.

Atlan, ürəyimin başından atlan,
gördün qış sərt keçir, qışından atlan,
çıрман, gözlərimin yaşından atlan,
gör hara düşürsən məndən savayı.

KƏDƏR TƏBƏSSÜMÜ

Keçir, pəncərənin ömründən keçir
kiminsə ömrü.
Yazı köç, qışı köç
boş hədə kimi.

Pəncərə üzündə nəmli yazılar,
alın yazısı, tale yazısı,
lap qədər kimi.

Guya bu da mənəm,
bu da ki mənəm.
Baxıb pəncərədən, baxıb keçirəm,
bilmirəm nədənsə gülümsəyirəm,
təbəssüm çatlayır dodaqarımda
bir kədər kimi.

QÜRBƏTDİ

Quş quşluğuynan qərib,
var puçluğuynan qərib,
uçquşluğuynan qərib,
qürbətədi dodaqlarım.

Bir soyuq, nəm gecədə,
umudsuzam necə də,
qonmursa bir sərçə də,
qürbətədi budaqlarım.

Yol döşünə yatmırsa,
gəl döşünə yatmırsa,
gedirsə,
qayıtmırsa...
qürbətədi ayaqlarım.

ELƏ

Gün də gələr, yadın itər,
unudular, adın itər,
dünyada ölümdən betər
yaşamaq zoruymuş elə.

Bir gün özün də bilərsən,
bir gün özün də görərsən,
illərdən sonra deyərsən,
sevgilər koruymuş elə.

Ayağından izinəcən,
dodağından sözünəcən,
baxışından gözünəcən
adam da yoluymuş elə!

XƏYAL QIRIQLARI

Hər şey qırıla-qırıla gəlirdi...
Fincanı,
nimçəni demirəm,
lap elə pəncərəni də demirəm....
Bax,
o xəyal nəyi idi ki,
o da qırılırdı.

Və qırılan xəyallar sulara
axıb getdikcə,
mən o sulara əksimə baxırdım,
mən o sulara balıqlara baxırdım.

Sanki xəyallar qırılıb
kürü töküdü sulara,
və balıqlar xəyal qırıqlarıydı.

OLMUR

Arada da neyniyirsən,
nə deyirsən -
düz edirsən hər şeyi,
amma nəse düz olmur.
Külək döyür, ürək döyür,
yağış döyür, gün döyür
döyülməklər bitməmiş heç
qəfil qapın döyülür,
"açırsan ki, ayrılıqdı"
mat qalırsan qapıda,
ayrılığa get deməyə
üzündə bir üz olmur.

Nəse tərsə gedir elə...
gəlişin tərs,
gedişin tərs,
gülüşün tərs,

işin tərs...
elə işin tərsliyindən bu qədər tərsliklərə
durub bir söz deməyə
lüğətində söz olmur.

KİMSƏSİZLİK ETÜDÜ

Gözləməyə kimsə olmayanda,
baxarsan ki,
pəncərə yox,
küçən yox,
şəhərin qeybə çəkilib.

Dənizin də başqasının adınadır...
sahilin də yaddı,
yolun da.

Və
o narın yağışlar daha yağmır,
o xəfif küləklər də əsmir..

Gözləməyə kimsə olmayanda,
bilərsən ki,
səni də heç kim gözləmir,
olmayan pəncərəndə,
olmayan küçəndə,
qeybə çəkilən şəhərində.

ÖMÜR

Unuda, unuda, unuda,
gedirsən, gedirsən, gedirsən.
Beləcə hardasa, hardasa,
itirsən, itirsən, itirsən.

Azırsan özündə, özündə,
bir gizli sözündə, sözündə,

ömrün o üzündə, üzündə,
bitirsən, bitirsən, bitirsən.

Yaş kimi yanaqda, yanaqda,
kaş kimi dodaqda, dodaqda,
quş kimi budaqda, budaqda,
ötürsən, ötürsən, ötürsən.

ÜRƏYİM

ÜRəyimi çoxdan yemiş adamam.
Böyüdükcə,
həyatdan küsdükcə,
qorxu çəkdiyə,
itliklərdən sonra meylim yemək çəkmədiyə
ürəyimi yemişəm bütün acılıqlarda.

ÜRəyim qədər çırpınan olmayıb əllərimdə
bəzən ağzıma gəlib ürəyim,
bəzən də yerlərə düşüb.

Uzun aralardan sonra görmüşəm ki,
yenə döyünməyindədi.

Və ürəyim qurd ürəyi yeyib,
mən də ürəyimi.

BƏZİ ŞEYLƏR...

Bəzi şeylər anladılmaz,
anladılmaz...
Anladılmaz ayağının altında
qırılan güzgünün səsi,
ha desən də,
qırıqların o anda çıxartdığı xırıltını
təsvir edə bilmərsən olduğu kimi.
Bir qəbir üstündə solan gülü
anlada bilməzsən.
anlada bilməzsən o gül necə solur.
Və içindən bir təbəssüm keçər həyata...
nə həyata anlada bilərsən,
nə özünə...
Nə də heç kimə.
Anlada bilməzsən
səbəbi nədir bu təbəssümün.
Heç özün də anlaya bilmərsən özünü...
sadəcə çıxıb gedərsən -
elə o gedişdən gedərsən axırda.
Və o gedişi də anlamazsan.
Çünki bəzi şeylər anladılmaz, anladılmaz.
Çünki bəzi şeylər edilir,
gedilir,
susulur!

SEVDA PAYIZLARI

Bir az gözlərimdə qora saxladım,
bir az dizlərimdə yara saxladım,
bir az saçlarımda qara saxladım,
qaçdım dən gətirən bəyazlarından.

Hələ pöhrə idim, yaza gəlirdim,
neçə pıçılıya, sözə gəlirdim,
göz-gözə gəlməyə gözə gəlirdim,
keçdim baxışların ayazlarından.

Nəsə başqa idi, nəsə özgəydi,
bir sevda qazanmaq bircə sözdəydi,
sevdaya göz dəydi,
sözə göz dəydi,
qırıldım o sevda payızlarından.

ŞƏHİDLİK

Bilgilər, bilməklər varıymış,
heç demə bilməmək üçünmüş.
Hərdən də gözünlə gördüyün,
heç demə görməmək üçünmüş.

Bir ömür yaşayıb, ötməyin,
karvanda yox olub, itməyin,
gəlib, sonra da getməyin,
heç demə gəlməmək üçünmüş.

Ulduzlar sönmür, bilirəm,
gedənlər dönmür, bilirəm,
şəhidlər ölmür, bilirəm,
şəhidlik ölməmək üçünmüş.

SOL

Küləklər də sol tərəfindən əsir adamın,
yağışlar da soldan yağır.

Atılan daşa sağ çiyini döndərsən,
daş da sağdan adlayıb sola dəyir.

Və kürəyindəki yükləri sanma kürəyin daşıyır,
sol tərəfin daşıyır o yükləri də,
o sancıları, o ağırlıqları da.

Hara dönsən sol tərəfindi...
sağından vursalar da,
adam solundan ölür.

SEVDANIN AYRILIQ TƏRƏFİ

Sevda tərəfində oldum həyatın,
özümü ayrılıq tərəfində tapdım.

Bir addımmış sevdaya,
sevdadan ayrılığa uzaqlar oldu.

İndi neçə uzaq var
sevdayla ayrılığın arasında.

Və bizi ən çox bir ayrılıq birləşdirir.
Biz bir ayrılığın sevdalısıydıq,
bir sevdanın ayrılığı girdi araya.

Və sevda tərəfində gün söndürür buludlar...
Mən buludu geyinib getdim,
hələ də susuzluq vurur içimi.

Hələ də sevda tərəfinə keç
bilmirəm həyatın...
Ya həyat elə ayrılıq tərəfiymiş
sevdanın.

BİLMİRSƏN SONRASI

Qəfil hava çönür, yağış başlayır,
ömrünə kədərdən naxış başlayır,
dünənə bugündən baxış başlayır,
elə bilirsen ki... göynəməlisən.

Çırpılır üzünə dərdin küləyi,
hər şeyin yerində qalır heç nəyin,
sən belə hər şeyi, belə hər şeyi,
sonunda heçnəmək bilməməlisən.

Gün gəlir, günlərin axarı dönür,
bacanın tüstüsü, buxarı dönür,
sonra yandırdığın ocaqlar sönür,
bilmirsən sonrası... neynəməlisən.

KİM DÜNYANI SEVDİSƏ...

Başqa bir yol da yoxdu,
durub çıxıb gedəsən.
Gözünü yaşamaqdan,
çəkib, yığıb gedəsən.

Nə başqa bir yer də var,
başqa saatlarıyla.
Hanı başqa adamlar,
başqa həyatlarıyla.

Başqa bir yer axtardım,
bu yer məni açmadı.
Bu yol mənə yatmadı,
bu yol məndən qaçmadı.

Keçmişdə qalır hamı,
keçmiş necə evdisə.
Ölüm gəlib apardı,
kim dünyanı sevdisə.

SEVGİ

Göyüm göyündən keçmirsə,
külüm külündən keçmirsə,
bütün yollar
sənin yolundan keçmirsə...
keçmirsə, sevgi deyil.

Sevgi söz yarasıdı,
göz yarasıdı.
Sevgi ürəkdə köz yarasıdı,
buludu yandırır,
göyü yandırır.

Ən isti yağışlar sevgili
buludlardan yağır,
sevgili göylərdən gəlir.

Hələ getmədiyən yollar var,
getmədiyən yerlər var sevgi adında.
Heç bilmirsən gedib hara çıxır.

Başına sevgi gəlməyən yerdə,
başına dərd gələr,
dərdlərə danışarsan bütün yuxularını.

Göyüm göyündən keçmirsə...
bütün sevgilər ayrılıqdı.

BÖLÜNÜB

Nə vaxtsa dünya biriydi,
indi ikiye bölünüb.
İndi bu böyük şəhər də,
tinə, küçəyə bölünüb.

Bahar da qış kimi düşür,
günlər də daş kimi düşür,
yağış da yaş kimi düşür,
gecə də gecəyə bölünüb.

Hər şey yox kimi dəyişib
ağrılar çox kimi dəyişib,

tüstülər ah kimi dəyişib,
ömürlər təkliyə bölünüb.

AYRILIQ

Soyuq kimi daşıyram
adını dodaqlarımda.
Vida kimi daşıyram
üzümü ovuclarımda...

Səsimin titrək yerindən
gözlərimi duza batırıram hər gün...
Duzlu yağışlar yağır.
Payız kimi daşıyram
çöhrəni xatirəmdə.
Qış kimi daşıyram
səni bu ömürdə.

İyuldu...
Üşüyürəm.

YAĞIR

Yenə sevgililər yağışdan qaçır,
yağış çiçəklərin üstünə yağır.
Hər yan ürək-ürək sevgilər açır,
yağış ürəklərin üstünə yağır.

Duman örtük kimi çəkilir yerə,
ağaclar qələmdi, əkilir yerə,
durna lələkləri tökülür yerə,
yağış lələklərin üstünə yağır.

Gedən sevgilərin yolları gəlmir,
itən xoşbəxtliyin illəri gəlmir,
kimsə çiçək yolur, sevir, ya sevmir,
yağış ləçəklərin üstünə yağır.

ŞAİR ÖMRÜ

Öz yüküm öz kürəyimdə,
çəkə bildikcə çəkirəm.
Qaranlığın ilməsini,
sökə bildikcə sökürəm.

Axa bildikcə axıram,
baxa bildikcə baxıram,
qalxa bildikcə qalxıram,
çökə bildikcə çökürəm.

Cığırılarda izlərimi,
baxışlarda gözlərimi,
vərəqlərdə sözlərimi,
əkə bildikcə əkirəm.

YORĞUNLUQ

Mənim daha nəyim qalıb,
ömür sovurulub, sovurulub.
Günlər qara, aylar qara,
illər qovrulub, qovrulub.

Elə bil ki, nəmdi aləm,
güneşindən kəmdi aləm,
başdan-başa qəmdi aləm,
dərdlə yoğrulub, yoğrulub.

Karvanı ağrıyla gedir,
sarvanı ağrıyla gedir,
zamanı ağrıyla gedir,
zaman yorulub, yorulub.